

Els estudiants de Tolosa

♩.=72

A la vi - la de To - lo - sa si n'hi ha
 tres es - tu - di - ants que en se - guei - xen els es -
 tu - dis per a ser - ne ca - pe - llans.

A la vila de Tolosa si n'hi ha tres estudiants
 que en segueixen els estudis per a ser-ne capellans.
 Un dia, tot passejant-se voreta d'un camí ral,
 n'enquantraren tres ninetes, tres ninetes molt galants.
 Comencen a tirar xanxes, xanxetes venen i van;
 ells les tiren amb pedretes, pedretes els van tornant.
 Les ninetes són sentides, els a n'han posat en mal.
 Van a trobar jutge i batlle, justícia van reclamant:
 —Vingui, vingui, senyor jutge a agafar tres estudiants—.
 Jutge i batlle se'ls escolten, de tots se'ls van escoltant.
 Ja se'n van el jutge i batlle a agafar els estudiants:
 ja els prenen, ja els lliguen i a la presó els van portant.
 El més petit sempre plora; el mitjà no plora tant
 i el més gran els *aconsola*: —Germans meus, no ploreu tant!
 Que tenim un germà a França, cavaller del duc Rohan.
 Aixís que en sabrà la nova el tindrem ací volant—.
 —Calleu-ne, calleu-ne presos, que d'aquí ja us en trauran.
 Us donaran paper i ploma per escriure a qui *vulgau*.
 A les dues de la tarda ja els *hi* donen paper blanc
 i a les quatre de la tarda a la forca els van portant.
 Quan són al peu de la forca, son germà n'està arribant.
 Ja en pregunta a l'hostalera: —Tanta gent allí què hi fan?
 —És que en pengen i despengen tres pobrets estudiants
 que en seguien els estudis per a ser-ne capellans.

Els estudiants de Tolosa

—Calleu-ne, calleu hostalera que són de la meva sang.
Me'n diríeu, hostalera, per on t'*hi* seria abans?
—Passeu per la carretera o per les prades i camps—.
Ja en baixa del cavall negre, ja se'n puja al cavall blanc.
Ja en desembeina l'espasa i pica amb l'esperó el cavall.
De tant que el cavall corria, les pedres van foguejar.
Quan és al peu de la forca, ja han fet el darrer badall
i amb la punta de l'espasa ja els *hi* fa petar els *dogalls*.
—Me'n diríeu, jutge i batlle, per què heu mort els estudiants?
—Cavaller, deixeu-los morts, ja no pateixen cap dany.
N'eren burladors de nines, robadors de camí ral.
—Mentiu pel coll, els mals jutges, mos germans no ho foren mai!
Aï, tu, vila de Tolosa, de mi te'n recordaràs:
persones, cases i places, tot ha d'anar amb focs i sang.
De la sang del senyor jutge jo m'hi vull rentar les mans.
De la sang de les ninetes els carrers se'n regaran.